

Final till Tidnings-konserten,
eller En alldeles ny och ganska
märkelig vis...

Dahlgren, Carl Fredric,

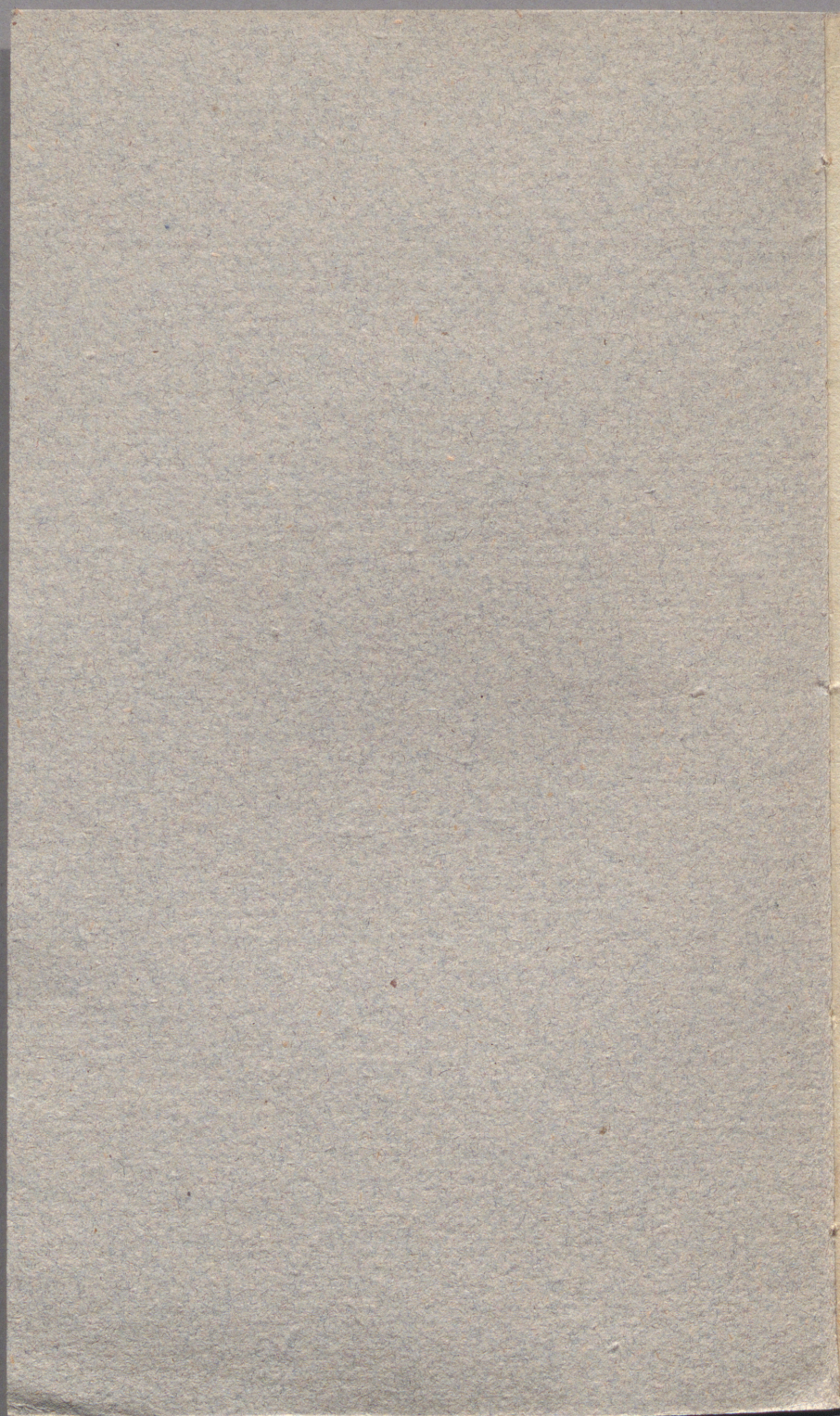
1700-1829 81 Ce Br. 1828

DAHLGREN, C.F

Sv. Saml.
Vitt. Sv.
Palem.
(Bri)
1828
1700-1827

DAHLGREN, O. F.

Att. Se
Polen
(1700)
1828
1700-1829

Final

till

Tidnings-Konserten,

eller

En alldeles ny och ganska mär-
kelig visa om en Auktor, som
gjorde lycka, och huruledes
det gick till;

å samtliga Tidnings-redaktörernas
vägnar sammanskrifven.

Sjunges på en gammal och mycket känd melodi.

STOCKHOLM, tryckt i år,
då solen stod i krypskyttens tecken,
(Kostar 2 sk. Banko.)

1828

(In. Dahlgren?)

Est malhorosus ille . . . cujus . . .

Tessiniana.

Fram ur sin skrub, en fattig tok
Till Norrbro klef, från säng och bok;
Der fann han sångens källa,
Allt väl,
Han hörde klappträn smälla,
Ni förstår mig väl?

Men snart af hunger drifves han
Till Drottninggatan, stackars man,
Att *Eremiten* fråga,
Allt väl,
Om råd mot dylik plåga,
Ni förstår mig väl?

"Skrif ovett," svarte gubben snällt,
Men skrif så att det låter gällt;
Att skrälla i trumpetén,
Allt väl,
Du känner hemligheten,
Ni förstår mig väl?" —

"Men hvarom då, om grefve P?" —

"Åh nej, om tidningsskrifvarne;

De illa dig behandlat,

Allt väl,

Till *albvar*, skämt förvandlat,

Ni förstår mig väl?"

Se'n sista riksdä'n gubben lärt

En lustig dikt om en konsert;

Den tog han till exempel,

Allt väl,

Af smak och *hjersta* stämpel,

Ni förstår mig väl?"

"Med *Convers'in*, Anmärkaren,

Dagbladet, Argus, Granskaren,

Och deras äldre bröder,

Allt väl,

Ett möte stäm på Söder,

Ni förstår mig väl?"

Men token, som till Norrebro har

En kärlig håg från fordna dar,

Kring hvalfven vill anställa,

Allt väl,

En fest åt skuggor sälla,

Ni förstår mig väl?"

Han "bravo" skrek — "slut är min sorg,
Jag varan föra skall till torg;
Af undran, som en apa,
Allt väl,
Hvar köpare skall gapa,
Ni förstår mig väl?"

Af gamla vers och drömmeri,
Han smorde hop en rapsodi:
En ljuflig honingskaka,
Allt väl,
Den som så kunde baka,
Ni förstår mig väl?

Och token skref, och i galöpp,
Den svåra satsen löste opp,
Hur i vårt kära Norden,
Allt väl,
En Auktor mütt är worden,
Ni förstår mig väl?

STOCKHOLM,
tryckt hos M. G. LUNDBERG, 1828.

